



Review Questions for Chapter 19

19:1-7 Shaul and Yehonatan

- (1) Why does Shaul think he can be open with Yehonatan about his desire to kill Dovid?
- (2) How does Yehonatan try to convince Shaul to stop attacking Dovid?

19:8-10 Shaul attacks Dovid while he is playing music; Dovid flees

- (3) Why are the Plishtim still attacking?
- (4) If Shaul swore not to harm Dovid, why did he attack Dovid now?

19:11-17 Shaul and Michal

- (5) Why does Shaul tell his men to surround the house, but not enter?
- (6) How does Michal know that Shaul wants to kill Dovid?
- (7) Why do Michal and Dovid have *terafim*?
- (8) What is *kevir izim*?
- (9) Has Michal chosen Dovid?

19:18-24 Shaul and Shemuel

- (10) Why does Shemuel take Dovid to Nayot?
- (11) What happened to Shaul's agents?
- (12) Why does Shaul remove his royal clothing?
- (13) See Melachim II 1; why does Eliyahu burn them, while Shemuel gives them prophecy?

Outline of Chapter 20

- 20:1-4 Yehonatan insists his father doesn't want to kill Dovid  
20:5-9 Dovid proposes a Rosh Chodesh test of Shaul's intentions  
20:10-17 Yehonatan devises a means of notifying Dovid  
20:18-23 The test is set in motion  
20:24-34 Shaul fails the test  
20:35-42 Yehonatan admits the truth to Dovid

Why is Dovid still in Shaul's Palace?

1. The problem 20:1, 20:5, 20:18

2. Radak to Shemuel I 20:2

ונראה כי החזירו יהונתן לפני אביו אחר מעשה ניות, והיה בשלחן אביו כיום ביום כמו שאומר "ואנכי ישב עם המלך לאכול (כ:ה)", כלומר מנהגי לשבת עמו בשלחנו יום ביום. ואף על פי כן היה ירא דוד...

It appears that Yehonatan brought him back before his father after the event in Nayot, and [David] was at his father's table like the daily routine, as 20:5 says, "And I will sit with the king to eat." Meaning: My custom is to sit with him at his table each day. And yet, David feared...

3. Rabbi Elchanan Samet, (2) **פרקים יט-כ – העימות בין שאול לשמואל וההסכם בין דוד ויהונתן**, pg. 3

הרד"ק תופס את שאול כמי שיש לו התקפים באים והולכים, אולם הרושם העולה מהפסוקים אינו כך. אדרבה, נראה כי מפרק י"ט ואילך שורה על שאול רוח רעה, הממשיכה איתו גם לאורך הסיפורים עם מיכל ושמואל. לפיכך עלינו להגדיר את המחלה אחרת. נראה כי הרוח הרעה על שאול כל הזמן, אך היא אינה גורמת לו לפעול באופן אי רציונלי. אמנם מחלתו גורמת לו לסבול מחרדה או פרנויה אי רציונלית, אך הפעולות אותן הוא נוקט בכדי להימנע מהדברים מהם הוא חרד, הן פעולות רציונליות לחלוטין...

Radak understood that Shaul had attacks that came and went, but the impression that arises from the text is not so. Just the opposite – it appears that from Chapter 19 onward, *ruach raah* was manifest on Shaul, driving him throughout the stories with Michal and Shemuel. Therefore, we must define the illness differently. It appears that the *ruach raah* was

manifest on Shaul the entire time, but it did not cause him to act irrationally. True, his illness caused him to suffer from fear or irrational paranoia, but the actions he took to prevent the events he feared were entirely rational actions...

#### 4. Prof. Moshe Zvi Segal, ספרי שמואל, Introduction to Chapter 20

הסיפור בפרק זה אינו המשכו של הקודם, כי איך אפשר שיונתן לא ידע שאביו החליט להמית את דוד אחרי כל המסופר ב"ט 2 ואילך? ואיך לא ירא דוד לבוא אל יונתן אחרי שניסה שאול פעמים רבות לתפשו ולהמיתו? ואיך אפשר ששואל יחכה לבואו של דוד לסעודה בראש החודש אחרי שכבר עזב את ביתו וברח לו? ועיין ברד"ק ורלב"ג שהתאמצו לתרץ את הקושיות, אבל בלי הצלחה...

The story in this chapter is not a continuation of the previous, for how could Yonatan not know that his father had decided to kill David, after all that was told from 19:2 and onward? And how could David not have feared to come to Yonatan, when Shaul had tried – many times – to catch him and kill him? And how could Shaul wait for David to arrive at a feast on Rosh Chodesh, once he had left his home and fled? And see Radak and Ralbag who tried to resolve the questions, but without success...

#### 5. Rabbi Elchanan Samet, (2) פרקים יט-כ – העימות בין שאול לשמואל וההסכם בין דוד ויהונתן, pg. 4

העובדה שהוא פשט את מדי המלכות והצטרף למתנבאים, מתוך הכנעה ורצון לשוב לשמואל רבו, מעידה על קבלת הסמכות של שמואל הנביא. ממילא ניתן לומר כי מה שקרה בנאות ברמה, היה מעין פיוס של שמואל בין דוד לשואל. ייתכן שזה היה פיוס גלוי ובמילים מפורשות וייתכן שלא, אולם אין ספק כי זו משמעותה של הסיטואציה המתוארת בסוף פרק י"ט. ההתנבאות מסמלת את ויתורו של שאול על המרדף אחר דוד. ניתן אולי להתיימר ולומר שדוד לא ברח משואל, אלא אל שאול.

תירוץ זה אמנם אינו מושלם ואנו נאלצים להידחק מעט, אך הרמב"ן במבוא לספר המלחמות כבר עמד על כך שחכמת התורה אינה מתמטיקה, חוכמת התשבורת, וקיימים בה לעיתים קשיים גדולים שתירוצם אינו מושלם. כל תשובה משלמת את המחיר שלה, אלא שהפיתרון שאנו מציעים משלם את המחיר הנמוך ביותר.

The fact that he removed the royal uniform and joined the prophets, as an act of surrender and desire to return to his master Shemuel, testified that he accepted the authority of the prophet Shemuel. One may then say that what happened in Nayot in Ramah was a sort of treaty brokered by Shemuel between David and Shaul. Perhaps this was an explicit treaty, clearly stated, and perhaps not, but there is no doubt that this is the message of the situation described at the end of Chapter 19. The prophecy signified Shaul's abandonment of his pursuit of David. One may even propose that David did not flee from Shaul, but to Shaul.

True, this answer is not complete, and we are compelled to force it a bit. However, Ramban, in his introduction to Sefer haMilchamot, already noted that the wisdom of Torah is not mathematics, the science of trigonometry, and at times it has great difficulties with incomplete answers. Every answer pays a price, but the solution we are suggesting pays the lowest price.

#### 6. Ramban, Introduction to Milchamot Hashem

ואתה המסתכל בספרי אל תאמר בלבבך כי כל תשובתי על הרב רבי זרחיה ז"ל כולן בעיני תשובות נצחות ומכריחות אותך להודות בהם על פני עקשותך, ותתפאר בהיותך מספק אחת מהן על לומדיה או תטריח על דעתך להכנס בנקב המחט לדחות מעליך הכרח ראיותי. אין הדבר כן כי יודע כל לומד תלמודו שאין במחלוקת מפרשיו ראיות גמורות ולא ברוב קושיות חלוטות, שאין בחכמה הזאת מופת בדור [צ"ל ברור?] כגון חשבוני התשבורות ונסיוני התכונה:

You, who examine my book – do not say in your heart that all of my answers against haRav Rabbi Zerachyah z"l are all winning answers in my eyes, compelling you to acknowledge them in the face of your stubbornness, such that you will glorify yourselves when you have one doubt against those who learn it, or you push your mind to enter the hole of the needle to push away from yourself the force of my proofs. It is not so, for all who learn our Talmud know that there are not, in the debates of its commentators, complete proofs or, in general, clear-cut challenges. In this wisdom there are not clear signs, as in the calculations of trigonometry and the experiments of mathematics.

#### 7. Rabbi Elchanan Samet, (1) פרקים יט-כ – העימות בין שאול לשמואל ותוכנית ראש חודש, pg. 5

לאחר ששואל מגיע לנאות ברמה, דוד אינו בורח למרחקים, אלא לשדה הסמוך לביתו של שאול, סמוך לגוב האריות. הרציונל של דוד הוא שברגע שהוא יברח מארמון המלוכה הוא ייהפך לפליט הנרדף על ידי שאול ויהיה לו קשה למצוא מקום להניח את רגלו וראשו במנוחה. מכיוון שכך, דוד עוד מקווה שיש סיכוי להינצל מכך ולכן הוא פונה ליהונתן לעזרה. הוא מקווה שכמו שיהונתן כבר הצליח פעם אחת להרגיע את שאול, ואף גרם לשואל להישבע שהוא לא ימית את דוד, כך הוא יצליח גם הפעם להשיג הסכם פיוס זמני או אפילו קבוע.

Once Shaul reached Nayot in Ramah, David did not flee far away, but to a field beside Shaul's house, near the lions' den. David's rationale was that at the moment he would flee from the royal palace, he would turn into a fugitive, pursued

by Shaul, and it would be hard for him to find a place for his leg and head to rest. Because of this, David still hoped that there would be a chance to be saved from this. Therefore, he turned to Yehonatan for help. He hoped that just as Yehonatan had already succeeded in calming Shaul once, and he had even caused Shaul to swear that he would not kill David, so he would succeed this time as well to achieve a temporary, or even permanent, treaty.

8. Rabbi Yosef Goel Didi, **נפלאות אהבתך לי**, Megadim 37 (5763)

יהונתן ודוד כרתו ביניהם ברית מיד לאחר ניצחונו של דוד על גליית, ביזמתו של יהונתן. טיבה של ברית זו הייתה כנראה אי הפרדות האחד מחברו, ובכך מצליח יהונתן להחזיק את חברו, שאותו הוא אוהב אהבה עזה, קרוב אליו. דוד אנוס על פי הברית בינו ובין יהונתן, ואינו יכול לברוח, למרות ששאל עומד להרוג אותו. דוד חוזר אל יהונתן, ורוצה שיהונתן ישחרר אותו מהברית כדי שהוא יוכל לנוס לדרכו...

Yehonatan and David made a covenant between them immediately after David defeated Goliath, at Yehonatan's initiative. Apparently, the nature of the covenant was that they would not separate from each other, and so Yehonatan succeeded in keeping his friend, whom he loved with such a powerful love, nearby. David was compelled by his covenant with Yehonatan, and he could not flee, even though Shaul was trying to kill him. David returned to Yehonatan, wishing for Yehonatan to free him from the covenant so that he could flee...

9. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra to Shemuel I 20:1

"ויבא" לביתו של יהונתן, או למקום ששהה שם יהונתן באותה שעה... ומסתבר שבא אליו בחשכת הלילה, הוא הלילה ששאל התנבא בו... "And he came" to Yehonatan's house, or to the place where Yehonatan was staying then... And logically, he came to him in the dark of night, on the night when Shaul prophesied...